

сеніе-то, щото никакво вниманіе не обръщатъ на него.

Какво може да направи землетрясеніе-то, показва са отъ слѣдующъ-тж случкж.

Въ единъ празниченъ день на 1755. год. жители-тѣ на градъ Лисабонъ тичали въ църквж прѣмѣнены и чакали съ нетърпеніе да са свърше служба-та и да са поченжтъ веселобы-тѣ. Деня былъ много хубавъ и слънце-то весело са издигнало на небе-го. Немало нито една облачка да показва, че деня може да са смжти.

Изведнажъ земя-та са потръсва, и веселыя день са обръща на день плачовенъ. Подиря първо-то потръсваніе, кое-то траило 4—5 минуты, дошло второ, трете, и подиръ еднаж чѣвъртъ отъ часа града станжлъ на прахъ и пепель.

Уплашенный народъ бѣгалъ по улици-тѣ да тръси спасеніе; нъ като го посрѣщали отсѣкждѣ падающи зданія, падалъ подъ тѣхъ и си намиралъ гроба. Нѣкои бѣгали къмъ рѣкж-тж, дано поне въ водж-тж да са успокожтъ; нъ разлюляна-та вода са прѣлѣла и потопила сичко. Корабли-тѣ са откъснжли отъ желѣза-та си, носжтъ са насамъ-нататкъ и, като са сблъскватъ помежду си или отъ брѣга, разбиватъ са на късове.

Не стига това, отъ съборены-тѣ кжщи излазя пожаръ, кой-то трайва 5—6 деня и погльща сичко, що было е станжло отъ землетрясе-